

115 ani de la nașterea lui Mihai Eminescu

EMINESCU

(Imitație)

A fost odată un-n povești —
A fost de mult odată,
Un Oă cu simțuri omenești
Și minte luminată.
Și era un-n vremea lui,
Cum alina n-a mai fost nicidec
O stea pe bolta cerului
De dragul lumii luminând.
In saul de la Ipotești
Și-a dus copilăria,
Cu lacrimi și povești,
Cu teii și cimpia.
Dar sub sprincelele umbrind,
Adâncă lui privire
Inunecat-i ochi cuprind
Lumina fără marginită.
Și din imboldul tănuit
A fost plecat în lume,
De steaua care-a răsarit
Să-și lege al său nume.
Căci din genuni s-a ridicat
Stimându-le afundul,
Cind de lumină însetat
Adânc îi era gândul.
Pe cer plutind el nu s-a stins.
Ca flori-n vecie,
Ca floarea albă de cais,
Ca roza purpurie.
Lucașăr peste depărtări
Și-acă lumina-i lucie,
In țara lui și-n alte țări,
Cuvintu-i cald și dulce.

DINCA MARIA

CULTURĂ ARTĂ

**O NOUĂ
PREMIERĂ**

SUFLETE TARI de Camil Petrescu

La scurt timp după premiera cu piesa „In casa asta a dormit un zeu” de Guilherme Figueiredo, o nouă piesă vede lumina raii, în premieră. Este vorba de drama „Suflete tari” a lui Camil Petrescu, prezentată la sfârșitul săptămânii trecute.

Tinărul Andrei Pietraru stă de șase ani ca bibliotecar în casa bătrînului boier Matei Boiu-Dorcani, în speranța că într-o zi, Ioana, fiica mîndră și orgolioasă a acestuia își va da seama că, în ciuda originii modeste și a sărăciei, el este superior tuturor celor ce o înconjoară. Acceptînd un șir întreg de umilințe, Andrei Pietraru speră să devină soțul Ioanei Bolu-Dorcani, socotind că o căsătorie ar consfinți în ochii săi și al celorlalți merite neluate în seamă pînă atunci.

Pentru ea refuză să plece în străinătate să-și desăvîrșească studiile și să revină pregătit pentru o carieră universitară, care i-ar fi pus mai ușor în valoare însușirile intelectuale. În locul acestei perspective, el preferă să rămînă mai departe bibliotecar, trăind cu iluzia că, odată, Ioana va avea revelația meritelor sale. Dar pentru că așteptările devin chinătoare, Andrei se hotărăște să pornească asaltul pentru cucerirea inimii Ioanei, provocînd o întâlnire cu ea în iatacul acesteia, cu gîndul s-o seducă.

Invingîndu-și timiditatea bolnăvicioasă, Andrei dă dovadă de o îndrăzneală care frînge rezistența fizice de boier. Ioana își dăruie iubirea fiului de țărăn, salariile al tatălui său, dar prejudecățile de clasă se dovedesc a fi mult mai puternice decît sentimentul ei pentru Andrei Pietraru.

Surprinzîndu-l pe Andrei în momentul cînd o îmbrățișează pe Elena, camerista ei, care pleacă definitiv din casa Bolu, Ioana crede că a fost înlocuită cu o femeie de proveniență socială inferioară și-i strigă lui Andrei că este un „vînător de zestre” și un „suflet de slugă”.

Rănit adînc, Andrei se decide să-și dea dovadă supremă a loialității lui împuscîndu-se.

În sensul acestui deznodămînt se descifrează capacitatea iubirii de a răsturna barierele de clasă. Totul nu este însă decît o iluzie destrămată, întrucît Ioana rămîne pînă la urmă boieroaica incapabilă de a se desprinde din plasa concepțiilor și prejudecăților clasei sale.

În rolul lui Andrei Pietraru, Ion Tîfor a reușit să parcurgă întreaga gamă a stărilor sufletești ale eroului, de la timiditatea exagerată pînă la izbucnirile clocoțitoare din actul al II-lea, dovedind o temeinică aprofundare a rolului.

La rîndul lui, Gheorghe Iordănescu (Matei Boiu-Dorcani) a realizat figura boierului din alt veac, sigur de sine, căruiu dinic din tot ceea ce se întîmplă dincolo de zidurile curții sale nu i se pare că merită interes.

Deși se află la o vîrstă care-l apropie de asfințitul vieții, Matei Boiu mai trăiește tot iluzia că tot clasa din care face parte este chemată să orînduiască lumea. O singură amărăciune îi apasă bătrînețea: gîndul că neamul său cu blazon se stinge fără urmă. Siguranța i se năruie pentru totdeauna abia în clipa cînd află că Ioana a devenit amanta bibliotecarului.

Zbateră lui neputincioasă, amestecată cu speranța iluzorie că șansele poate nu sînt pierdute definitiv, seamănă cu strigătul disperat al unei clase cărăla i-a sunat ceasul de pe urmă.

Dumitru Drăcea (Cula Darie), poate cel mai expresiv dintre toți, a redat prin mijloace simple și naturale figura omului cu judecată sănătoasă care știe că pentru Andrei Pietraru toate drumurile pe care putea să apuce în viață l-ar fi dus pînă la capătul lumii, dacă ar fi avut energia necesară. El păstrează nealterată prietenia și stima față de Andrei, străduindu-se să-l desprindă din „fundătura” în care intrase.

Ana Colda (Ioana Bolu) s-a contopit în întregime cu personajul căruiu i-a dat viață, relevînd o mare capacitate de a pătrunde în psihologia complexă a acestuia.

Cu multă convingere a izbutit să demonstreze că, deși este o femeie cultă, inteligentă și capabilă, în general, să analizeze cu luciditate situațiile, Ioana Bolu apare tot atît de fantastă și de inactuală ca toți cei care locuiesc în această casă din alte vremi.

Marcel Popa (prințul Bazil Șerban) a lăsat uneori impresia de oarecare stinghereală, ca și cînd croiala hainelor nu l-ar fi fost pe potrivă.

În celelalte roluri, Carmen Tăutu (Maria Saru-Sinești), Pavel Cișu (Șerban Saru-Sinești), V. Suciu-Tîfor (Elena), Ștefan Iliescu (Deciu) au contribuit la reușita spectacolului.

În ansamblu, spectacolul a plăcut prin concepția originală care l-a călăuzit. Meritul aparține deopotrivă atît scenografiei (Elena Zăbavă), cît și regiei artistice (Marcel Șoma).

O singură observație ar fi de făcut, totuși, pentru regie cu privire la insuficienta aprofundare a textului piesei și la mișcarea făcută cu sfîngărie de către unele personaje (Bazil Șerban, Elena).

N. CHERCIU

NOTĂ

Pe sprinceană

La cinematograful „7 Noiembrie” din Uricani, biletele se vînd pe două căi: la ghișeu și... pe sprinceană. Lucrul acesta e foarte ușor de observat. În timp ce oamenii stau la rînd în fața ghișeului, unii pîtrund în cabină (pe bază de diferite probleme — spun ei) și ies cu... bilete de film. Și faptul este cu atît mai supărător cu cît se petrece sub privirea îngăduitoare a tovarășului Nemethi, responsabilul cinematografului. Dar tovarășul Nemethi nu numai că nu ia altitudine împotriva „amabilității” casierelor, ci chiar dînsul înlesnește acest mijloc necinstit de procurare a biletelor de către unii cetățeni. Această „metodă”, aplicată cam de multă vreme la cinematograful din Uricani, și mai ales duminică, provoacă nemulțumiri în rîndul celor care stau la rînd, așa cum e firesc, și se trezesc că nu mai sînt bilete.

Asemenea practici trebuie să dispară din activitatea lucrătorilor de la cinematograful din Uricani, pentru a dispărea și nemulțumirile spectatorilor.

C. V.

Pe ecranele din Petroșani

CULORILE LUPTEI

Acțiunea filmului polonez „Culorile luptei” se petrece în vara anului 1944. Armata sovietică în înaintarea sa victorioasă se apropie de granițele Poloniei. Forțele naziste înfrînte se retrag de pe toate fronturile, menținîndu-se numai în orașe și lăsînd în urma lor moarte și ruine. Pe teritoriile ocupate de nazisti acționează partizanii. În păduri partizanii dau lupte cu hitleristi dezorganizînd comunicațiile și transporturile, semănînd panică în rîndurile inamicului în retragere. Detașamentele Armatei Populare conduse de partidul

clasei muncitoare și batalioanele țărănești luptă împotriva fasciștilor și a armatei naționale care colaborează cu ocupanții.

Filmul, care rulează de ieri la cinematograful „Republica”, redă un episod din luptele de guerilă din regiunea Kielce, luptele dintre partizani și forțele naziste.

☆

Incepînd de azi la cinematograful „7 Noiembrie” va rula filmul „Șoferii iadului”, o producție a studiourilor engleze.



ÎN GLIȘEU: O secvență din filmul „Culorile luptei”.

100 de ani de la moartea cărturarului român Aron Pumnul

Participînd la evenimentele revoluționare de la 1848 din Transilvania, cărturarul român Aron Pumnul este silit să ia calea exilului, refugiîndu-se la Cernăuți, unde, în ziua de 12 ianuarie 1866, moare, după o boală îndelungată, spre jalea și consternarea școlarilor români ai Obergimnasiun-ului din oraș.

„Biblioteca gimnasiștilor români” din Cernăuți, făurită prin sîrguința și simțul înălțării naționale ale generosului Aron Pumnul, își avea ca bibliotecar și însetat cititor pe Mihai Eminescu — Lucașărul literaturii române de mai tîrziu. Ca lingvist („Convorbire între un tată și fiul lui asupra limbii și literelor românești”, 1850), Aron Pumnul a susținut rationalismul lingvistic, sitîndu-se pe poziții etimologizante,

străine de uzul limbii. „Lepturariul românesc” (6 volume), apărut între anii 1862—1865 într-o editură vieneză, este o cuprinzătoare antologie de literatură, înmănușînd cronologie, de la Dosoftei și cronici pînă la Vasile Alecsandri, nume cunoscute ale literaturii noastre.

Profesorul entuziast, care este Aron Pumnul, dezvoltă tinărului gimnazist Mihai Eminescu pasiunea pentru istoria națională, cuprînsă în bătrînele noastre cronici. Mulți dintre scriitorii evocați de Aron Pumnul în „Lepturariul românesc” sînt elogiați pentru sentimentul lor patriotic de către elevul iubit al maestrului în poezia „Epigonii”. Indurerat de dispariția bunului său dascăl, Mihai Eminescu publică într-o broșură come-

morativă „Lacrimioarele invaetațelor gimnaeriaști”... poezia „La mormîntul lui Aron Pumnul”, scriînd: „Imbracă-te în doliu, frumoasă Bucovină / Cu cipru verde-ncîngă antică fruntea ta; / C-acuma din pleiada-ți auroasă și senină / Se stînce un luceafăr, se stînce o lumină, / Se stînce-o dalbă stea; / Te plînge Bucovina, te plînge voce tare, / Te plînge-n tînguiri și locul tău natal; / Căci umbra ta măreată în falnica-i zburare / O urmă-ncet cu ochiul în tristă lăcrimare / Ce-i simț național!”.

Este expresia omagiului unui întreg popor, tradus prin Lucașărul poeziei românești, unui înaintaș, militant neobosit pentru afirmarea individualității noastre naționale.

Prof. GH. ANTOCE
Liceul Vulcan

O cunoașteți pe cea mai mică artistă amatoare a clubului muncitoresc din Aninoasa? Se numește Chifa Maria și are numai 7 ani. Acest lucru însă n-o oprește să apară pe scenă alături de cei mari. Talentul ei a fost apreciat de nenumărate ori de publicul aninosean, pentru interpretarea unor frumoase melodii de muzică populară românească.

Iată-o pe micuța solistă Chifa Maria, elevă în clasa întâi a Școlii generale din localitate, în timpul unui spectacol. Ce interpretează? Cunoscuta melodie populară „Mamă, mamă, dor de mamă”.



VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

PREZENȚE ROMÂNEȘTI

PARIS 15. Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Sâmbătă 15 ianuarie, la primăria orașului Levallois-Perret, din partea de nord-vest a Parisului, a fost inaugurată o expoziție de artă populară românească, organizată de Asociația Franța-România, sub patronajul municipalității orașului.

Cu acest prilej au luat cuvântul Pariat Jans, primarul orașului, Gheorghe Baltac, atașat cultural al Ambasadei României la Paris, și prof. Andre Langevin, secretar general al Asociației Franța-România.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze

PEKIN 15 (Agerpres). — La 14 ianuarie Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a dat publicității o declarație în care condamnă energic atrocitățile comise de forțele americane în războiul de agresiune din Vietnamul de sud, precum și folosirea pe scară largă a substanțelor și gazelor toxice în acest război.

Declarația se pronunță pentru retragerea definitivă și necondiționată a tuturor trupelor S.U.A. și sateliților lor din Vietnamul de sud, încetarea oricăror acțiuni agresive împotriva R. D. Vietnam și respectarea acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnamul Poporului sud-vietnamez, se subliniază în declarație, trebuie lăsat să-și rezolve singur problemele interne. Guvernul și poporul chinez „condamnă cu hotărâre actele brutale de agresiune ale imperialismului american și sprijină cu hotărâre poziția justă a guvernului și poporului R. D. Vietnam”.

Lovitură de stat militară în Nigeria

LAGOS 15 (Agerpres). — Incețarea bruscă a legăturilor telefonice și telegrafice dintre Lagos și străinătate, a determinat agențiile de presă să anunțe sâmbătă la amiază, cu o oarecare anticipație, că în Nigeria s-a produs o lovitură de stat. Intr-adevăr, peste câteva ore, postul de radio Lagos a transmis mesajul unui ofițer superior prin care lovitură de stat militară a fost confirmată. În mesaj se arată că în capitala Nigeriei situația este calmă, iar primul ministru Abubakar Tafawa Balewa a fost arestat la domiciliu. Agenția France Presse relatează că primii

Semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R.P. Mongolă și U.R.S.S.

ULAN BATOR 15 (Agerpres). — Sâmbătă au continuat tratativele dintre delegațiile de partid și guvernamentale ale R. P. Mongole și U.R.S.S. După încheierea tratativeilor, a avut loc semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R. P. Mongolă și U.R.S.S. Tratatul a fost semnat de

J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, și L. Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. A fost semnat apoi Comunicatul sovieto-mongol cu privire la vizita delegației de partid și guvernamentale a U.R.S.S. în Republica Populară Mongolă.

Rezoluții adoptate de Conferința de la Havana

HAVANA 15. Trimisul special Agerpres, V. Stamate, transmite: În cursul lucrărilor sale, Conferința de solidaritate a popoarelor din Asia, Africa și America Latină a examinat situația din diferite zone ale lumii, unde popoarele luptă pentru libertate. Secretariatul Conferinței a dat publicității o serie de rezoluții adoptate de către comisia pentru problemele politice a conferinței.

Rezoluția cu privire la Vietnam condamnă agresiunea S.U.A. împotriva poporului vietnamez și cere încetarea ei și retragerea imediată din Vietnamul de sud a trupelor S.U.A. și ale aliaților lor, respectarea și aplicarea de către S.U.A. a acordurilor de la Geneva din 1954. Rezoluția cheamă toate popoarele, forțele democratice și progresiste să intensifice ajutorarea sub orice formă a poporului vietnamez și face apel la guvernele iubitoare de pace să recunoască F.N.E. ca unic reprezentant autentic și legal al poporului din Vietnamul de sud.

Rezoluția cu privire la Laos condamnă bombardarea teritoriului laotian de către aviația americană, cere respectarea independenței și neutralității acestei țări.

În rezoluția cu privire la Africa de sud se condamnă regimul rasist, apartheidul și teroarea instaurată în această țară cu ajutorul imperialismului și colonialismului.

Alte rezoluții sprijină cu fermitate lupta de eliberare a poporului Zimbabwe împotriva regimului lui Ian Smith din Rhodesia de sud și a popoarelor din țările aflate sub dominația colonială portugheză.

Au mai fost adoptate rezoluții cu privire la Congo (Leopoldville), Cambodgia, Venezuela, Guatemala, Peru, în care este condamnat amestecul imperialist în treburile acestor țări și se cere sprijinirea luptei împotriva acestuia.

„WASHINGTON POST”:

Am comis o eroare de judecată în Vietnam

WASHINGTON 15 (Agerpres). — „Am comis o eroare de judecată în Vietnam”, își intitulează un articol de fond ziarul american „Washington Post”, referindu-se la succesele operațiilor militare ale Statelor Unite în Vietnamul de sud. „Singurul lucru pe care-l demonstrăm în Vietnam, se spune în acest articol, este că o țară puternică, aflată la un grad înalt de industrializare, poate să provoace devastări și măceluri într-o țară mică, a cărei populație este alcătuită mai ales din țărani. Dar ce o să câștigăm din această demonstrație, rămâne de văzut”

Politica americană în Vietnamul de sud, scrie mai departe ziarul, nu ține seama de câteva adevăruri. În primul rând, de o lege care „constituie cheia de boltă a realității internaționale... și anume aceea că fiecare țară trebuie să aibă dreptul să fie stăpînă în propriile sale afaceri interne”. Referindu-se la faptul că S.U.A. refuză să re-

Rusk și Harriman au sosit la Saigon

SAIGON 15 (Agerpres). — Secretarul de Stat al S.U.A., Dean Rusk, împreună cu trimisul special al președintelui Johnson, Averell Harriman, au sosit la Saigon.

Sâmbătă dimineața au avut loc primele convorbiri cu premierul sud-vietnamez, Nguyen Cao Ky, și cu

Un mileniu de la constituirea statului polonez

Cuvîntarea rostită de E. Ochab la ședința plenară a Comitetului Frontului Unității Poporului

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — În cuvîntarea rostită la ședința plenară a Comitetului Frontului Unității Poporului, consacrată sărbătoririi unui mileniu de la constituirea statului polonez, E. Ochab, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, a vorbit despre participarea masivă a populației la campania inițiată de P.M.U.P. și Frontul Unității Poporului în vederea acestei sărbători.

Referindu-se la participarea activă a întregului popor la transformările economice, sociale și culturale care s-au petrecut în țară în cei 20 de ani de la eliberare, vorbitorul a arătat, printre altele, că în această perioadă au fost construite 10 mii de diferite obiective economice și peste 1 200 școli în valoare de câteva miliarde de zloti. În actualul cincinal — a spus el — vor fi alocate pentru cultură și educație cca 114 miliarde zloti, cu

23 miliarde zloti mai mult decît în cincinalul anterior.

Ocupîndu-se de situația internațională, vorbitorul a arătat că guvernul R. P. Polone și întregul popor condamnă hotărît agresiunea împotriva R. D. Vietnam, cere încetarea războiului neocolonialist din Vietnamul de sud, să fie retrase armatele intervenționistilor străini și să i se acorde poporului vietnamez posibilitatea de a rezolva singur problema viitorului său, conform acordurilor de la Geneva. Vorbitorul a arătat, de asemenea, că R.F.G. constituie un pericol pentru pace în Europa, întrucît „acesta este singurul stat european care ridică pretenții teritoriale”.

Sîntem profund convinși, a spus în încheiere E. Ochab, că în colaborare strînsă cu prietenii și aliații noștri — țările socialiste — vom putea asigura condițiile pentru desfășurarea în continuare a muncii pașnice creatoare a poporului nostru, în pofida tuturor umeltirilor forțelor imperialismului și reacțiunii.

Luînd cuvîntul, W. Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., s-a referit la recentul mesaj al episcopilor polonezi adresat episcopilor germani, apreciînd că el este în contradicție cu linia generală a politicii poloneze și că prin această acțiune s-a dat apă la moară revanșarilor vest-germani.

Sedința Consiliului de Stat al R. D. Germane

BERLIN 15. Corespondentul Agerpres, Șt. Deju, transmite: La 14 ianuarie a avut loc la Berlin o ședință a Consiliului de Stat al R.D. Germane, care a dezbătut proiectele de lege cu privire la planul economic național și bugetul de stat pe 1966.

Gerhard Schuerer, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a arătat că linia fundamentală a planului economic pe 1966 constă în sporirea eficienței economiei naționale prin creșterea productivității muncii, aplicarea eficientă în economie a noilor rezultate ale activității științifice și tehnice și folosirea rațională a tuturor fondurilor. El a subliniat că „obiectivul principal al planului economiei naționale este creșterea substanțială a venitului național și, pe această bază, asigurarea îmbunătățirii treptate a nivelului de trai al populației”.

Prezentînd proiectul de lege cu privire la bugetul pe 1966, Willi Rumpf, ministrul de finanțe, a expus principalele sarcini în domeniile investițiilor, gospodăririi fondurilor și sporirii eficienței comerțului exterior.

PE SCURT

MOSCOVA. După cum s-a anunțat oficial, guvernul sovietic l-a invitat pe Muhammad Hashim Maiwandwal, primul ministru al Afganistanului, să facă o vizită oficială în Uniunea Sovietică. Invitația a fost primită cu satisfacție. Primul ministru va sosi în Uniunea Sovietică la 1 februarie.

TOKIO. Compania japoneză „Ishikawadajima-Harima” va livra Iugoslaviei 4 petroliere cu un deplasament de cîte 63 000 tone.

Mărul discordiei... sau altceva?

La 17 ianuarie — pentru prima oară după mai bine de o jumătate de an — cei șase parteneri din Piața comună vor fi din nou împreună la Luxemburg. De la 1 iulie 1965, cînd negocierile cu privire la finanțarea politicii agricole comune au eșuat, activitatea organelor Pieței comune s-a limitat la expedierea afacerilor curente, de minimă importanță. Problemele fundamentale n-au putut fi rezolvate la ultimele sesiuni în cinci — adică fără participarea Franței.

Înainte de reuniunii de la Luxemburg toți observatorii sînt de acord că criza Pieței comune nu rezidă numai în divergențe asupra politicii agrare — cum s-ar fi putut crede în urma rupturii din noaptea de 30 iunie spre 1 iulie 1965 — ci îndeosebi de ordin principal,

care vizează însuși textul Tratatului de la Roma. Or, aceste deosebiri au apărut încă în anul 1962 — și, deci, deznodămîntul din vara trecută nu trebuie văzut decît ca decurgînd dintr-o situație cronică.

Corespondență

În esență, ele se referă la concepția cu privire la finanțarea politicii agricole comune, crearea unui buget autonom al Comisiei, lărgirea competenței „Parlamentului european”, aplicarea regulii majorității. În esență deci factorul determinant al crizei este tendința unor membri ai Pieței comune de a transforma organizația economică într-un for supranațional, deci

prapus ideii de suveranitate apărută de guvernul francez.

Enumerarea de mai sus fixează cadrul în care se reia dialogul întrerupt la 1 iulie trecut. Comentariul politic al lui „Journal de Geneve” a remarcat că „criza Pieței comune avînd cauze esențialmente politice, nu poate fi soluționată printr-un compromis de ordin economic sau tehnic”. Participanții la reuniunea de la Luxemburg și-au propus să clarifice „rolul instituțiilor comunitare”, adică drepturile care urmează să fie conferite Comisiei Pieței comune. Este însă demn de reținut faptul că reprezentanții Comisiei nu au fost invitați la Luxemburg. Pe de altă parte, la Bonn se vorbește mereu mai insistent despre „sacrificarea” președintelui Comisiei, profesorul vest-

german Hallstein, sub pretextul expirării mandatului său. Este drept că, dacă actualul președinte al Comisiei a devenit un măr al discordiei între Franța și partenerii săi, datorită unor excese jenante, conflictul nu angajează atît persoana lui, cît existența însăși a Comisiei, concepută ca organ suprastatal.

Dacă Franța este de acord cu aplicarea unor măsuri economice avînd un caracter comunitar, ea respinge însă orice principii care ar face ireversibil procesul de integrare. Iată de ce corespondentul de la Bonn al ziarului „Tribune de Lausanne” afirma: „Există o Piață comună? Da. Va exista o Europă integrată? Nu”. Lapidară, formula exprimă pozițiile ireconciliabile dintre partenerii C.E.E.

HORIA LIMAN
Corespondentul Agerpres la Geneva